

Nr 503.

Av herr **Gustafsson** i Bogla **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 272, angående vissa anslag till universiteten och den medicinska undervisningen m. m.

Genom Kungl. Maj:ts proposition nr 272 har en rad åtgärder föreslagits, vilka kraftigt komma att främja vetenskapens ställning i vårt land. Bland dessa åtgärder märkes särskilt inrättandet av ett ganska stort antal stipendier för högre vetenskapliga studier.

Förslaget om dessa stipendier måste hälsas med största tillfredsställelse. I stor utsträckning har Kungl. Maj:t här följt vad 1945 års universitetsberedning anfört i sitt betänkande. Beträffande antalet stipendier har dock Kungl. Maj:t i två fall föreslagit ett lägre antal än vad beredningen ansett behövt.

För juridiska fakultetens del synes oss i propositionen anföras tillräckligt skäl för en dylik beskärning av det antal beredningen föreslagit. För teologiska fakulteten däremot anse vi intet sådant skäl föreligga. Kungl. Maj:t anför visserligen i propositionen (s. 15), att »vid en jämförelse mellan det antal stipendier, som föreslagits för de olika ämnesgrenarna, synes antalet stipendier för de teologiska fakulteterna vara väl högt», varför antalet från beredningens 8 högre och 8 lägre stipendier för vardera av Uppsala och Lunds teologiska fakulteter sänkts till 5 av vardera slaget.

En jämförelse, som baseras på antalet avhandlingar inom resp. fakultet, ger dock en helt annan bild än vad Kungl. Maj:t anfört såsom motivering för denna sänkning av antalet. Under tioårsperioden 1936/37—1945/46 uppgick antalet avhandlingar för doktorsdisputation i teologi till 74 st. och i de närmast jämförbara ämnena juridik och humaniora till 15 respektive 328 st.

Jämför man antalet i Kungl. Maj:ts proposition föreslagna stipendier med dessa siffror, får man följande procentsiffror: teologi 27 %, juridik 100 % och humaniora 43 %.

Det synes oss, som om teologien här missgynnats utöver vad som kan anses skäligt. Någon överproduktion av teologie doktorer kan knappast heller sägas föreligga, varför något sådant skäl ej kan äga giltighet. För juridikens del föreligger en stark underproduktion, som omöjliggör, att dessa båda discipliner jämföras. Däremot är läget för de humanistiska ämnena i stort sett jämförbart. Först genom det antal stipendier, som beredningen föreslagit, nämligen 8 av vardera slaget och för vardera av fakulteterna, kommer emellertid teologien upp till samma procenttal för antalet stipendier jämfört med antalet avhandlingar under senaste tioårsperioden som dessa ämnen, 43 %.

Då det knappast synes vara något samhällsintresse att på sätt som Kungl. Maj:t gjort låta de teologiska disciplinerna komma i andra hand, hemställa vi,

att riksdagen måtte i enlighet med universitetsberedningens förslag bevilja 8 lägre och 8 högre teologiska stipendier vid vartdera av Uppsala och Lunds universitet.

Stockholm i juni 1947.

		<i>Edvin Gustafsson</i> i Bogla.
<i>Folke Kyling.</i>	<i>Harald Hallén.</i>	<i>Gust. Mosesson.</i>
<i>Birger Utbult.</i>	<i>And. Stjärne.</i>	<i>Joh. W. Johnsson</i> i Stockholm.
<i>Edvin Jacobsson</i> i Igelsbo.	<i>Rudolf Boman</i> i Kieryd.	<i>Sven Antby.</i>
<i>Thorvald Ekdahl.</i>	<i>P. G Friberg</i>	<i>Ruben Swedberg.</i>
<i>Lisa Johansson</i> i Skövde.	<i>Gunnar Ljungqvist.</i>	<i>Elis Håstad.</i>
<i>O. E. Sandberg.</i>	<i>Carl Lindmark.</i>	<i>Andr. Andersson</i> i Gisselås.
<i>Erik W. Norén.</i>	<i>K. E. Hansson,</i> Skediga.	<i>Henry Allard.</i>
<i>Verner Hedlund,</i> Östersund.	<i>Einar Andersson,</i> Hyssna.	<i>Sam. B. Norup.</i>
<i>Ernst V. Staxäng.</i>	<i>Axel Landgren.</i>	<i>Ragnar Sveningsson.</i>
